

decaanaat Ieper - Poperinge

Aperitief: I hear your voice - Lored Allred (2023)

https://www.youtube.com/watch?v=viafkAeJmR4&list=RDviafkAeJmR4&start_radio=1

You're the voice – John Farnham (1986)

https://www.youtube.com/watch?v=tbkOZTSvrHs&list=RDbkOZTSvrHs&start_radio=1

We have the chance to turn the pages over
We can write what we want to write
We gotta make ends meet,
before we get much older

We're all someone's daughter
We're all someone's son
How long can we look at each other
Down the barrel of a gun?

You're the voice, try and understand it
Make a noise and make it clear
Oh-wo-wo-wo, oh-wo-wo-wo
We're not gonna sit in silence
We're not gonna live with fear
Oh-wo-wo-wo, oh-wo-wo-wo

We hebben de kans om de bladzijden om te slaan
We kunnen schrijven wat we willen schrijven
We moeten de eindjes aan elkaar knopen,
voordat we veel ouder worden

We zijn allemaal iemands dochter
We zijn allemaal iemands zoon
Hoe lang kunnen we elkaar aankijken
In de loop van een geweer?

Jij bent de stem, probeer die te begrijpen
Maak lawaai en maak het duidelijk
Oh-wo-wo-wo, oh-wo-wo-wo
We gaan niet in stilte zitten
We gaan niet in angst leven
Oh-wo-wo-wo, oh-wo-wo-wo

Ta voix – Laurie Darmon (2016)

https://www.youtube.com/watch?v=R4XFYli_IDM&list=RDR4XFYli_IDM&start_radio=1

Ta voix suave s'étale sur moi
Comme le son des claves
Que l'on cogne sur le bois.

Ta voix douce caresse ma peau
Comme de la mousse
Qu'on a laissée au fond du pot.

Ta voix cristalline me déshabille, me dévêtit,
Comme une pluie fine qui coule, sans bruit.

Ta voix dense réveille mes mains,
Comme un long silence
Que l'on brise au petit matin.

Ta voix chaude rassure mes cris
Quand mes démons rôdent
Dans le couloir de mes nuits.

Ta voix sage parfume mes hanches
Comme un coquillage
Egaré dans une avalanche.

Ta voix bohémienne bohème et mienne
Belle et sensuelle, belle et cruelle
Me donne des ailes.

Je zachte stem omhult me
Als het geluid van een (percussie-)staafje
dat men slaat tegen hout.

Je tedere stem streelt mijn huid
zoals de restjes
op de bodem van een pot.

Je kristalheldere stem ontkleedt me, ontbloot me,
Als een fijne regen die geruisloos stroomt.

Je rijke stem wekt mijn handen,
Als een lange stilte
verbroken bij zonsopgang.

Je warme stem verzacht mijn kreten
Wanneer mijn demonen ronddwalen
In de gangen van mijn nachten.

Je wijze stem parfumeert mijn heupen
Als een schelp
verloren in een lawine.

Jouw boheemse stem, boheems en de mijne
Mooi en sensueel, mooi en wreed
Geeft me vleugels.

Ta voix basse pénètre mes sens
Comme de la crasse
Sur les pages d'un bouquin d'enfance.

Refrain:

**Ailleurs, Je m'évade
quand tu prononces en chœur
Tes doux murmures,
Des mots d'amour,
des mots de tous les jours.
Ailleurs,
Il y a mon souffle, tes lèvres,
mon cœur et ta chaleur,
Ailleurs il y a ta voix,
Sensuelle, féline, coquine.**

Ta voix lisse pollue mes colères
Quand je te veux fier
Et que tu rampes à mon service.

Ta voix molle hérissé ma chair
Quand en plein envol
Je te veux dur comme de la pierre.

Ta voix raisonnable au petit jour
Mon tendre amour
Mon tendre Charles
Te rend détestable.

Ta voix frêle fronce mes sourcils
Quand tes mots sont miel
Et que je les voulais hostiles.

Refrain

Ta voix fine et longue se faufile
Le long de mes drames
Au creux du calme de mes larmes.

Ta voix grande et belle me demande
D'aimer chaque soir - notre histoire
Comme un trésor dans nos mémoires
Que le jour pose sur nos mémoires

Ta voix délicate sonne le la
De mes cantates
De tes sonates
Lorsque je touche le sol

Ta voix lente épelle mon nom
Pour que chaque lettre
Frissonne au son de tout ton être.

Refrain

Ta voix lisse pollue mes colères,
Ta voix molle hérissé ma chair,
Ta voix raisonnable te rend détestable,
Ta voix frêle fronce mes sourcils,
Ta voix fine et longue se faufile,
Ta voix grande et belle me demande,
Ta voix délicate sonne le la,
Ta voix lente épelle mon nom.

Je lage stem dringt door tot mijn zintuigen
Als beduimeling
Op de bladzijden van een kinderboek.

Refrein:

**Elders ontsnap ik
wanneer je in je hart fluistert
Je zoete gefluister,
Woorden van liefde, alledaagse woorden.
Elders
Is er mijn adem, je lippen,
mijn hart en je warmte,
Elders is er je stem,
Sensueel, katachtig, ondeugend.**

Je zachte stem vertroebelt mijn woede
Wanneer ik wil dat je trots bent
En je kruipt voor me.

Je zachte stem doet mijn huid tintelen
Wanneer ik, in volle vlucht,
je hard als steen wil.

Je redelijke stem bij zonsopgang
Mijn tedere liefde
Mijn tedere Charles
Maakt je verachtelijk.

Je fragiele stem fronst naar me
Wanneer je woorden honing zijn
En ik ze vijandig wilde hebben.

Refrein

Je lange, dunne stem glipt binnen
Tussen mijn drama's
In de stille diepte van mijn tranen.

Je prachtige, diepe stem vraagt me
Elke nacht lief te hebben - ons verhaal
Als een schat in onze herinneringen
Die de dag op onze herinneringen legt

Je delicate stem klinkt als de LA
Van mijn cantates
Van jouw sonates
Wanneer ik de grond raak

Je langzame stem spelt mijn naam
Zodat elke letter
Trilt van het geluid van je hele wezen.

Refrein

Je zachte stem vertroebelt mijn woede,
Je tedere stem doet mijn huid tintelen,
Je redelijke stem maakt je verachtelijk,
Je fragiele stem fronst naar mijn voorhoofd,
Je lange, dunne stem glipt naar binnen,
Je prachtige, diepe stem vraagt me,
Je delicate stem klinkt als de LA,
Je langzame stem spelt mijn naam.

Zou dit de stem van de Goede Herder kunnen zijn ... ?

Openingslied: ZJ 713 God is de Herder

https://www.youtube.com/watch?v=p_3V1Qivw_s

God is de Herder die waakt over mij, die mij geleidt naar de groenende weiden;
God is mijn Herder, mij altijd nabij, om mij naar vredige waat'ren te leiden.

Liefelijk lokt mij zijn wenkende stem: God is mijn Herder, 'k ben veilig bij Hem.

Moet ik langs dreigend en donker ravijn, nooit zal ik listige vijanden vrezen.

God zal mijn Hoeder, mijn veiligheid zijn, God zal een steun en een trooster mij wezen.

Liefelijk lokt mij zijn wenkende stem: God is mijn Herder, 'k ben veilig bij Hem.

God is mijn gastheer, zijn Huis is mijn woon, Hij laat voor 't oog van zijn vijand mij eten, heeft mij zijn lavende beker geboon: 'k ben als een vriend aan zijn tafel gezeten.

Liefelijk lokt mij zijn wenkende stem: God is mijn Herder, 'k ben veilig bij Hem.

'k Weet mij gelukkig in leven en dood, steeds hoop ik goedheid van God 't ondervinden, en zoek ik rust in zijn veilige Schoot; 'k Zal bij mijn Herder steeds zaligheid vinden.

Liefelijk lokt mij zijn wenkende stem: God is mijn Herder, 'k ben veilig bij Hem.

Welkom:

Vandaag is het de zondag van de Goede Herder.
Beter dan wie ook beseft Jezus hoe leiders zich soms gedragen.
Leiders kunnen misbruik maken van hun macht,
kunnen mensen afhankelijk maken.
Zo'n leider wil Jezus niet zijn.
Hij wil herder en hoeder zijn van mensen, van alle mensen.
Hij nodigt ons uit om Hem daarin te volgen.
Hij is als het ware de deur
naar nieuwe vormen van leiderschap en gemeenschap.
Moge zijn Woorden ons doen beseffen waartoe wij geroepen zijn.

Gebed om ontferming:

Heer, U houdt van ons als een Goede Herder.
Open ons hart
opdat ook wij zouden zorg dragen voor elkaar.
Heer, ontferm U over ons.

Jezus,
groot of klein, arm of rijk,
U had aandacht voor élke mens,
zoals een herder die ál zijn schapen kent bij hun naam.
Open ons hart opdat ook wij
zouden luisteren naar de mensen en met hen zouden meeleven.
Christus, ontferm U over ons.

Heer, U roept en zendt mensen om in de Kerk
verantwoordelijkheid te dragen voor de gemeenschap.
Open ons hart opdat wij onze herders zouden waarderen
en hun ons vertrouwen zouden geven.
Heer, ontferm U over ons.

God, maak ons naar uw voorbeeld tot goede herders voor elkaar. Amen.

Eer aan God:

Laten wij de Heer loven en prijzen
en dankbaar zijn voor zijn schepping
waarin Hij ons geschapen heeft naar zijn beeld en gelijkenis.
Danken wij Hem
voor het licht van zon, maan en sterren,
voor de pracht van bloemen en planten,
voor het wisselen van de seizoenen
en voor alle leven hier op aarde.

Heer, hiervoor willen wij U danken, loven en prijzen.

Laten wij de Heer loven en prijzen
omdat Hij zijn Zoon heeft gezonden,
die ons de werkelijke waarden van het leven
heeft kenbaar gemaakt
en ons de weg heeft getoond naar het eeuwig leven.

Heer, hiervoor willen wij U danken, loven en prijzen.

Laten wij de Heer loven en prijzen
in alle mensen die zich met hart en ziel inzetten
voor het geluk en het welzijn van medemensen,
voor de verdere uitbouw van zijn schepping,
voor het blijven uitdragen van zijn Boodschap,
voor een wereld van vrede, zonder haat of tweedracht.

Heer, hiervoor willen wij U danken, loven en prijzen.

Laten wij de Heer loven en prijzen:
voor het geluk dat we mogen vinden in zoveel kleine dingen:
de glimlach van een kind,
een onverwacht teken van liefde,
een luisterend oor,
voor een gebaar van troost,
een woord van dank,
en het warme gevoel bij intens geluk.

Heer, hiervoor willen wij U danken, loven en prijzen.

Openingsgebed:

God, U die Jezus vervuld hebt
met herderlijke zorg voor al uw mensen,
breng zijn Woord in ons tot leven,
opdat wij zouden horen en verstaan wat Hij ons wil zeggen.
Scheep ruimte in ons,
opdat wij Hem zouden volgen tot in uw huis
waar ruimte is voor velen. Amen.

Eerste lezing: Uit de Handelingen van de apostelen (Hand. 2, 14a. 36-41)

14 Op de dag van Pinksteren trad Petrus met de elf naar voren, verhief zijn stem en sprak hen als volgt toe:

36 'Heel het huis Israël moet zeker weten dat God Hem tot Heer en Messias heeft aangesteld, deze Jezus, die u hebt gekruisigd.'

37 Toen zij dit hoorden kromp hun hart ineen en ze zeiden tegen Petrus en de andere apostelen: 'Wat moeten wij doen, broeders?'

38 Petrus zei tegen hen: 'Bekeer u! Ieder van u moet zich laten dopen in de naam van Jezus Christus tot vergeving van uw zonden.

Dan zult u de gave van de heilige Geest ontvangen.

39 De belofte geldt immers voor u en uw kinderen, en voor allen ver weg, die de Heer onze God erbij zal roepen.'

40 Met nog vele andere woorden getuigde hij, en hij spoorde hen aan met de woorden: 'Laat u redden uit dit ontaarde geslacht!'

41 Zij die zijn woord aannamen, lieten zich dopen; en op die dag sloten zich ongeveer drieduizend mensen aan.

Antwoordpsalm: Ps. 23 (22) 1-3a, 3b-4, 5, 6

refrein: De Heer is mijn herder, niets kom ik tekort. Alleluia

De Heer is mijn herder, niets kom ik tekort;
Hij laat mij weiden op groene velden.

Hij brengt mij aan water, waar ik kan rusten,
Hij geeft mij weer frisse moed.

Mijn schreden leidt Hij langs rechte paden
omwille van Zijn Naam.

Al voert mijn weg door donkere kloven,
ik vrees geen onheil waar Gij mij leidt.

Uw stok en uw herdersstaf
geven mij moed en vertrouwen.

Gij nodigt mij aan uw tafel
tot ergernis van mijn bestrijders.

Met olie zalft Gij mijn hoofd,
mijn beker is overvol.

Voorspoed en zegen verlaten mij nooit,
elke dag van mijn leven.

Het huis van de Heer zal mijn woning zijn
voor alle komende tijden.

Tweede lezing: Uit de eerste Petrusbrief (1 Petr. 1, 20b-25)

Uit de eerste brief van de heilige apostel Petrus

Dierbaren,
 20b Geduldig verdragen dat u te lijden hebt vanwege uw goede daden,
 dát is het wat God behaagt
 21 En het is ook uw roeping,
 want Christus heeft voor u geleden
 en u een voorbeeld nagelaten;
 u moet in zijn voetstappen treden.
 22 Hij heeft geen zonde gedaan
 en in zijn mond is geen bedrog gevonden.
 23 Als Hij uitgescholden werd, schold Hij niet terug.
 Als men Hem leed aandeed, uitte Hij geen dreigementen.
 Hij liet zijn zaak over aan Hem die rechtvaardig oordeelt.
 24 In zijn eigen lichaam heeft Hij onze zonden
 op het kruishout gedragen,
 opdat wij afsterven aan de zonden en gaan leven voor gerechtigheid.
 Door zijn striemen bent u genezen.
 25 Want u was verdwaald als schapen,
 maar nu bent u bekeerd tot de herder en behoeder van uw zielen.

Tussenzang: ZJ 509 Mens voor de mensen zijn

https://www.youtube.com/watch?v=6z2H-V_MZV8

Refr: Mens voor de mensen zijn, Herder als God,
 trooster voor groot en klein, zo lief als God.

1. God roept zijn mensen, Hij roept ze bij naam,
 opdat zij toegewijd zijn wegen gaan.
2. Genade zaait Hij als zaad in hun hart,
 zijn Geest vernieuwt de tijd en heelt de smart.
3. Klein met de kleinen zijn, vriend onverwacht,
 niet op zichzelf maar op and'ren bedacht.
4. Zieken omarmen, hun tranen verstaan,
 met hen de kruisweg ten einde toe gaan.

Evangelie: (Joh. 10, 1-10)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Johannes.

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:

1 Waarachtig, Ik verzeker u:
 wie niet door de deur de hof van de schapen
 binnenkomt,
 maar naar binnen klimt op een andere plaats,
 kan alleen maar een dief zijn en een bandiet.
 2 Wie wel door de deur binnenkomt,
 is de herder van de schapen.
 3 Voor hem doet de deurwachter open
 en de schapen horen zijn stem.
 Zijn schapen roept hij ieder bij zijn naam,
 en hij brengt ze naar buiten.

4 En als hij zijn schapen allemaal naar buiten heeft gebracht,
 trekt hij voor hen uit, en de schapen volgen hem omdat ze zijn stem kennen.

5 Een vreemde echter zullen ze nooit volgen; integendeel,
ze gaan voor hem op de vlucht,
omdat ze de stem van vreemden niet kennen.'

6 In deze versluisende taal sprak Jezus hen toe,
maar ze begrepen niet wat Hij hun te zeggen had.

7 Jezus ging dus verder:
'Waarachtig, Ik verzeker u:
Ik ben de deur voor de schapen.

8 Al degenen die vóór Mij zijn gekomen, zijn dieven en bandieten,
naar hen hebben de schapen niet geluisterd.

9 Ik ben de deur; wie door Mij binnenkomt zal gered worden:
die kan vrij in en uit gaan en zal weidegrond vinden.

10 Een dief komt alleen maar om te roven en te slachten,
en om verloren te laten gaan;
Ik ben gekomen opdat ze leven mogen bezitten, en wel in overvloed.

Overweging(en):

In het Evangelie van vandaag horen we: "Ik ben de goede herder. Een goede herder geeft zijn leven voor zijn schapen." Ergens las ik: "Is dit niet de roeping van elke christen: een herder zijn voor medemensen, vanuit de vriendschap met God, vanuit de vriendschap met God groeien in vriendschap met elkaar en in de wereld? Wij allen, volwassenen en jongeren, proberen dit met vallen en opstaan. Het getuigenis van elk van ons is onvervangbaar. En samen kunnen wij zo getuigen zijn van de kracht en de vreugde van het evangelie van Jezus." Iedereen zal dit beamen.

Maar het gaat deze zondag vooral om de zogenaamde bijzondere roepingen: tot het priesterschap en het diaconaat. En hier knelt het schoentje. Niemand kan er naast kijken: de Kerk bij ons bloedt uit de wonden van het zogenaamde priestertekort. Ze lijdt onder de misbruiken door priesters, onder het priestercelibaat en de toegang van vrouwen tot het priesterambt. En het beeld dat in de media over priesters wordt opgehangen, is zelden fraai en meestal eenzijdig gekleurd. Als priester moet je vandaag de dag een dik vel hebben, tegen heel wat kritiek bestand zijn. Maar 't raakt ons allemaal en 't hangt in onze kleren. Er is niemand die graag voor abnormaal of zonderling versleten wordt. Maar ik geef toe: om vandaag de dag priester te zijn, is niet evident. Je weet dat je voor iets kiest waar geen eer meer mee te behalen is; je wordt niet meer op handen gedragen; jouw hulp bij tegenslag bijvoorbeeld wordt niet meer gezocht of verwacht. Je weet dat het dikwijls een eenzaam bestaan is; je weet dat mensen zich vragen stellen bij je celibataire leven; je weet dat bij het verminderd aantal priesters de werkdruk toeneemt ... en mensen verwachten zoveel van je, je moet alles kunnen, en alles evengoed. Je voelt de pijn van het afhaken en de onverschilligheid; waar jij van leeft, begrijpt men niet.

En, daarvoor moet je je helemaal geven... Kun je dit nog van iemand verwachten?

Toen ik intussen 37 jaar geleden priester werd gewijd, zei een collega tegen mij: "ik hoop dat je een gelukkig priester mag worden en als je 't mij vraagt zal je het ook zijn als je Jezus blijft zoeken en de mensen. Je moet de mensen en Jezus heel graag zien. Je moet voor beide alles over hebben en dan zal je gelukkig zijn." Ik heb al veel aan die uitspraak moeten denken. Neem het van mij aan: ik ben een gelukkig priester. Maar 'k wil er direct aan toevoegen: 't is niet mijn verdienste. Ik bedoel: 't gaat hem niet alleen om geven; ik heb doorheen de jaren ook zoveel gekregen waar ik alleen maar dankbaar om kan zijn. Liefde is nooit een éénrichtingsverkeer. Maar 't is wel belangrijk dat de context, een gemeenschap er is waarbinnen dit geloofsverkeer en leven kan gebeuren.

Op het einde van het evangelie van vandaag zegt Jezus: "Ik ben gekomen opdat zij leven zouden vinden en wel in overvloed." Doorheen de jaren ben ik van dat zinnetje gaan houden. Voor mij vat dat heel de blijde boodschap samen, alle evangelies. Ja, wat kunnen we meer wensen, dan dat we leven mogen vinden in overvloed. En als ik daar

iets kan toe bijdragen, op welke manier ook, dan ben ik een gelukkig mens. Onlangs vroeg iemand mij: "Zou je het herdoen?" Ik heb in een moment van opwelling gezegd: "ja, dankzij jou." Pas achteraf heb ik de draagwijdte van mijn woorden gevat. Maar ik neem er geen letter van terug. Priester zijn is vandaag de dag meer dan ooit als een soort herder tussen de mensen staan, in goede en kwade dagen en samen leven vinden en wel in overvloed. Dat 'samen' is niet onbelangrijk. Het is altijd evident geweest dat er gelovige gemeenschappen, parochies waren waarbinnen het geloofsleven kon groeien en bloeien, op mensenmaat. Dit is voorbij. De structuur die we nu hebben kraakt in haar voegen, maakt niemand gelukkig, ook priesters niet.

En dus hebben we meer dan ooit nood aan nieuwe, andere gelovige gemeenschappen. 't Zal noodzakelijk zijn daar werk van te maken en te zoeken hoe we deze kunnen voeden, bestendigen en met elkaar verbinden. Het doel blijft onveranderd: leven vinden in overvloed maar het 'hoe' en 'door wie' en in welke gemeenschapsvorm, dat wordt de uitdaging. Mogen er mannen, vrouwen, gehuwd of ongehuwd, jongeren en ouderen zich daartoe geroepen weten door Diegene die ons aller Herder is.

(Miguel Dehondt)

uit de homilie van Bisschop Jacques Gaillot – weekend 27-28 april 1996
bij Handelingen 2, 14a.36-41 en Johannes 10,1-10 (met dank aan E.H. Geert Dedecker)

Bisschoppen onder elkaar zijn wel eens geneigd – hier in West-Europa toch – elkaar te vragen: "Hoeveel priesters heb jij nog in je bisdom?" Dat is voor mij geen belangrijke vraag. Veel belangrijker is de vraag: "Hoeveel christelijke gemeenschappen heb je al?" Dààrvan hangt de toekomst af: of er genoeg gemeenschappen zijn van christenen. Groepen waar men samen probeert te ontdekken en te doen wat christen-zijn vandaag vraagt.

Er zijn zulke groepen, ze ontstaan. Een pastorale werkgroep in een ziekenhuis. Of op school. Hier of daar ook een parochieraad, of een team. Een gezinsgroep, een christelijke basisgroep... Ze onderscheiden zich van 'gewone' werkgroepen hierdoor: ze zijn er niet alleen om iets te organiseren voor anderen, om te 'organiseren' wat de 'kerk' altijd georganiseerd heeft, maar ze zoeken samen, hier en nu, wat het voor elk van de aanwezigen, en voor de groep als geheel betekent: christen-zijn, zich plaatsen op het spoor van Jezus van Nazareth. Ze zoeken wat ze daarvan kunnen proberen voor te leven, en hoe ze dit kunnen verwoorden in vieringen en gebed.

- Ze geloven metterdaad wat er in de eerste lezing staat: "die belofte (nl.: dat ze de Heilige Geest zullen ontvangen) geldt u, uw kinderen, en alle mensen, waar dan ook, zovelen de Heer onze God zal roepen." Daarom hechten zij zoveel belang aan het samen zoeken. Ze zijn in de volle, in de feitelijke zin van het woord 'voorgangers'; mensen die hun taak, hun roeping verstaan.

- Ze weten maar al te goed dat hun diepste opdracht is, altijd en overal: het léven van mensen bevorderen – "opdat ze leven zouden hebben, en wel in overvloed" (slot van het evangelie van vandaag). Ze zetten zich daadwerkelijk in voor méér vrede, voor sociale gerechtigheid en voor de zorg voor onze planeet 'aarde'.

- Ze weten dat ze niet langer 'aan de wereld' zo maar te dicteren hebben wat goed is, en wat kwaad. Ze weten dat ze samen met alle mensen van goede wil mogen zoeken naar wat 'het meest menselijke is' – ook als het gaat over geboorteregeling, abortus of euthanasie, over homo-relaties of over echtscheiding... ze zijn niet langer geobsedeerd door alles wat met seksualiteit te maken heeft, en weten ook hun man- of vrouw-zijn te waarderen als een geschenk van de Schepper.

- Ze voelen zich – in het spoor van de goede herder – niet geroepen om geboden en verboden uit te vaardigen, om te oordelen en te veroordelen, maar om op zoek te gaan en blijde boodschap te worden voor allen die aan de rand van het leven zijn geraakt.

We danken vandaag, in deze viering, omdat er ook in deze tijd zulke mensen zijn, zoals dat altijd al is geweest. En we bidden dat er altijd opnieuw zulke mensen mogen ontstaan in ons midden. Maar we bidden en ijveren ook om herders, bisschoppen en een paus die

uiteindelijk déze willen erkennen en bevestigen. Die zulke mensen tot priester willen wijden, of ze nu man of vrouw zijn, gehuwd of ongehuwd. Als het maar mensen zijn die de hun toevertrouwde mensen "bij naam kennen". Als het maar 'voorgangers' zijn waarvan de parochianen (de leden van de groep) weten dat ze dié stem mogen volgen, dat ze niet zullen geslacht of opgeofferd worden aan 'hogere principes', zoals daar zijn: 'de gehoorzaamheid', de 'volgzaamheid', de 'nederigheid' of de 'onfeilbaarheid'. Als het maar begeleiders zijn die helpen zoeken om "weide te vinden". Leven, in overvloed! Eén is er die we daarbij gerust in het midden mogen zetten, als een blijvend referentiepunt: dé Herder, onze heer Jezus. Gekomen om te zoeken en te redden wat verloren was. Tastbaar en zichtbaar geworden Liefde, waarlijk 'God aan het licht gebracht'...

Als je de deuren van je hart opent,
riskeer je veel.
Je riskeert dat men binnenkijkt
en de stofnesten ziet van kleinmenselijkheid,
de gevoeligheden die trillen
op de snaren van je gemoed,
de melancholie die zweeft rond de droesem van het leven...
Je riskeert dat vele mensen
met vuile voeten binnentreden,
zich nestelen in je zachte zetels van begrip en meevoelen,
in tijd een lange teug genegenheid genieten en peuzelen aan je hart...
Je riskeert voor de buitenwereld
een clown te zijn, een schouwspel,
een veroordeelde, een stuk sensatienieuws,
een open huis, een mens van vlees en bloed,
een Jezus die van God en de mensen houdt
en aan die liefde stuk voor stuk
zijn leven geeft...
"Maar terwijl zijn lichaam stierf, werd zijn geest tot leven gebracht"
schrijft Petrus aan allen die met hart en ziel geloven
in die Jezus.
Als je de deuren van je hart opent
riskeer je mens te worden
naar Gods beeld en gelijkenis.

Jezus gebruikt graag voor Zichzelf
beelden uit het herdersbestaan.
Hij is de Deur naar de schaapsstal,
een betrouwbare Toegang voor het leven.
Door Hem klinkt ook de vertrouwde stem
van de Herder die zijn schapen vooruitgaat.

Al die beelden spreken van bevrijd leven,
van ruimte en van een weldadige toekomst.
In Hem is er niets van bedreiging.
Er is geen plaats voor angst of dood.

Luisteren naar zijn vertrouwde stem
doet mensen nieuwe wegen gaan.
Hij roept op om zelf bevrijdend te leven,
om ruimte te scheppen voor iedereen.
Hij is een levende uitdaging
om stem te geven aan stomgeslagen monden.

Door onze Woorden mag Hij spreken
van bevrijding en leven voor iedereen.
Door onze daden mag zijn diepste intentie
aan het licht komen in onze wereld:
vrede, recht, liefde en geluk, overal.

Zijn manier van leven is de toegang
tot een nieuwe hemel en aarde.
Zo wil Hij voor ieder van ons
een open Deur zijn, een vertrouwde Stem.

Maar zijn oproep gaat nog verder.
Ook wij mogen deuren openen
om mensen geborgenheid en leven te geven.
En onze stem mag woorden spreken
van bevrijding, van ruimte en toekomst.
We zijn geroepen, ieder van ons,
om zorg te dragen voor leven,
voor leven in overvloed. (Wim Holterman ofsf)

Woorden van geloof:

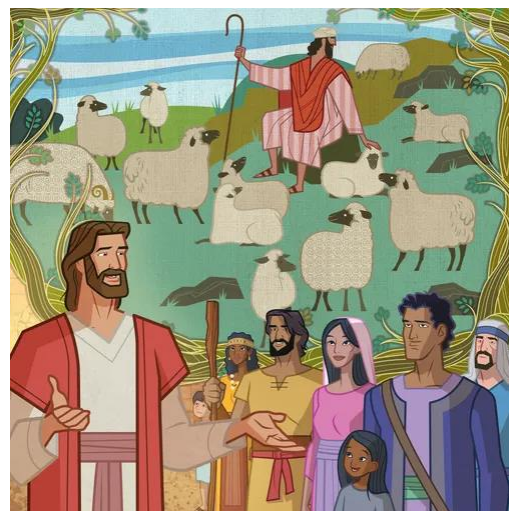
Ik geloof in God
Schepper van al wat leeft,
een God van liefde,

die ons, mensen, heeft gemaakt naar zijn eigen beeld
om op Hem te gelijken,
om ons stap voor stap naar de voltooiing te brengen.

Ik geloof in Jezus van Nazareth,
die onder ons leefde
als het gezicht van de onzichtbare God,
die de weg ging van de liefde voor elke mens.
het conflict, de strijd en de dood.
Ik geloof dat God Jezus deed opstaan uit de dood
en dat Hij leeft tot op vandaag.

Ik geloof in de gemeenschap van mensen
die samenkomt in Jezus' naam
om het brood te breken en te delen,
om te leven van zijn Woord,
om te dienen zoals Hij.

Ik geloof in de Heilige Geest
die ons één maakt in verscheidenheid,
die ons in herinnering brengt
wat we nooit mogen vergeten:
dat de God van leven en liefde
hier en nu aanwezig is
en ons roept tot een leven,
waaraan geen einde komt. Amen.

Voorbeden:

Dat God in zijn Kerk herders zendt
naar het voorbeeld van de Goede Herder Jezus,
die in onbaatzuchtigheid slechts bekommerd zijn
om wat zoekenden werkelijk tot heil strekt.
Laten wij bidden...

Dat onder ons het inzicht mag groeien
dat niet alleen officiële ambtsdragers
tot herderlijk werk zijn aangesteld,
maar dat wij allen ertoe geroepen zijn
mekaars hoeder te zijn.
Laten wij bidden...

Dat zij die ronddolen als een verloren schaap,
niet verdwalen tot hopeloosheid,
maar gevonden worden door liefdevolle herders,
die perspectief op nieuw leven bieden. Laten wij bidden...

Dat herders hun leiding niet opdringen,
maar zich veeleer gedragen als begeleiders,
zodat mensen zich uitgenodigd voelen
en uiteindelijk hun vertrouwen schenken.
Laten wij bidden...

Lied: Eerste stem

(tekst van Jannet Delver naar Hildegard von Bingen (*o pastor animarum*) en op muziek van Tom Löwenthal; <https://www.youtube.com/watch?v=iXJJB8FegxI>)

Eerste stem, Herder der Ziel,
Gij enige, Ik zal er zijn,
ach, hoe is uw naam, Gij die ons schiep?

Hoor ons dan nu en roep ons weg
uit chaos, ellende en matheid,
raak onze veerkracht aan,
raak onze veerkracht aan.

(beeld: Toni Zenz)

Gebed over de gaven:

God, U roept ons telkens weer op
om gestalte te geven aan uw Blijde Boodschap.
Met brood en wijn bent U aan tafel gegaan met uw vrienden,
hebt het brood en de wijn gezegend en nagelaten als symbool
van uw blijvende aanwezigheid en liefde.
Zegen daarom ook dit brood en deze wijn,
zodat wij U erin kunnen herkennen. Amen.

Groot Dankgebed:

God, hoe wonderlijk zijn de wegen die U met ons gaat.
U roept ons bij onze naam om medemens te zijn,
om schouder aan schouder de weg van het leven te gaan,
om te groeien naar uw beeld en gelijkenis.

Wij danken U voor allen
die ons woorden van hoop en vrede toespreken,
die ons nabij blijven in uren van angst en onzekerheid,
in uren van pijn en eenzaamheid,
die met ons meegaan
en ons doen groeien tot nieuwe levenskracht.

Wij danken U
voor al het goede en het geluk dat wij mogen ervaren,
voor wat ons mild en hoopvol stemt,
voor wat ons nieuwe perspectieven aanreikt,
voor wat onze diepste levenskrachten aanspreekt.
Daarom richten wij ons tot U met de woorden: **Heilig, heilig, ...**

U die telkens weer de mens bezielt,
U die telkens weer geroepen wordt bij wieg en graf,
bij rouwen en bij ` houden van ` ,

Naar U wordt uitgezien als naar een hemel die ons wacht:
Jezus Christus,
die zich als brood voor de wereld heeft geschonken.

Toen de wereld Hem niet meer aanvaardde,
zijn stem niet meer gehoord mocht worden,
zijn genezende aanwezigheid verdwijnen moest,
heeft Hij ten afscheid brood genomen, ...

INSTELLINGSVERHAAL

Dit is de kern van ons geloof:
Zijn dood gedenken wij, zijn opstanding belijden wij,
zijn toekomst verwachten wij.

Wij bidden,
open ons hart
voor de vragende aanwezigheid van mensen,
open onze ogen,
opdat wij het zoeken van mensen zouden zien,
open onze oren,
opdat wij het diepste verhaal van mensen zouden horen.
Geef dat wij ons zo bewust mogen worden
dat breken en delen het geheim is van samenleven.

Zo komen wij op het spoor van Jezus,
die mensen doet opstaan uit onmacht en verlamming,
en bouwen wij mee aan een wereld
waar ruimte is voor iedereen,
waar mensen met elkaar de weg van het leven gaan.

Wij bidden voor hen
die een stuk levensweg met ons zijn meegegaan,
voor hen die op ons rekenen,

voor hen die naast ons staan en ons bemoedigen.
Wij gedenken ook hen van wie wij afscheid hebben genomen;
ook al zijn zij gestorven,
zij blijven tot ons spreken en ons inspireren.

Beziel ons met uw Geest,
boetseer ons tot mensen voor mensen,
evenbeelden van uw zorg om alles en allen.
Maak onze handen vrij
en leer ons brood breken, wereldwijd;
leer ons hoop schenken
aan de mensen van nu en morgen.

Geef dat het zichtbaar is dat wij uw mensen zijn,
levende wezens van tastbare liefde,
van voelbare toekomst, van een levende God.

Door Hem en met Hem en in Hem zal uw naam geprezen zijn,
Heer, onze God, barmhartige Vader, in de eenheid van de Heilige Geest,
hier en nu, en tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader:

Richten wij ons vol vertrouwen tot onze God,
de Vader van Jezus Christus,
dankzij wie wij bidden mogen: **Onze Vader...**

Vader, Moeder van alle schepselen,
Herder en Behoeder van mensen,
wij danken U dat wij uw kinderen mogen zijn.
Laat ons vreugde erin vinden
als wij proberen te leven voor U,
voor elkaar, voor al wat U ons hebt toevertrouwd.
Dan zullen wij mogen uitzien
naar de definitieve wederkomst van Jezus, Messias, uw Zoon. **Want van U...**

Vredeswens:

Heer Jezus,
U hebt uw apostelen en leerlingen opgeroepen U te volgen
en te leven zoals U: met aandacht en liefde voor elkaar
en zonder vrees te streven naar eerbied en gerechtigheid voor elke mens.
Daarom was uw eerste wens toen Gij zijt verschenen aan uw leerlingen: vrede zij u.
Moge dit ook vandaag uw Woord zijn aan ons:
De vrede van de Heer zij altijd met u.

Lam Gods

Communie

Lied: ZJ 776 Leven in overvloed

https://www.youtube.com/watch?v=Y1Gs-sSEdco&list=RDY1Gs-sSEdco&start_radio=1

Stem die ons roept, Vader die draagt,
Rots van vertrouwen aan mensen gewaagd.
Herder die hoedt, niemand verloren,
ieder als beeld van uw liefde herboren.

**Woord van God is wat Hij doet:
Hij geeft leven in overvloed.**

Mensen gegeven, getrouw aan elkaar,
verbonden voorgoed in dat oude gebaar:
brood om te worden, wijn om te delen,
wij dragen uw kracht om de wereld te helen.

**Woord van God is wat Hij doet:
Hij geeft leven in overvloed.**

Handen geopend voor iedere nood,
geloof zonder daden geleidt naar de dood.
Geloven is doen wat de woorden beleden,
geloven is werken voor recht en voor vrede.

**Woord van God is wat Hij doet:
Hij geeft leven in overvloed.**

Slotgebed:

God, Herder en Hoeder van ons leven,
de weg, die U ons hebt gewezen in Jezus van Nazareth,
geeft zin en vruchtbaarheid aan ons bestaan.
Verzamel ons steeds weer rond zijn bevrijdend Woord
en leer ons Hem volgen elke dag opnieuw,
want Hij is en blijft onze Leidsman
voor tijd en eeuwigheid. Amen.

Zegen en zending

Dessertje:

Zouden niet alle deuren heilig moeten zijn.
Deuren die bescherming bieden aan de weerloze
Deuren die de vluchteling behoeden
Deuren die niet ingetrapt mogen worden
Deuren die de vreemde gastvrij ontvangen.

Zouden niet alle deuren heilig moeten zijn.
Deuren die weet hebben van barmhartigheid.
Deuren die opengaan voor de ontheemde
Deuren die brood aanreiken aan de hongerige
Deuren die niet kijken of je christen of moslim bent.

Zouden niet alle deuren heilig moeten zijn.
Deuren van huizen, scholen en gemeenschapshuizen
Deuren waar mensen aankloppen met hun vragen
Deuren waar mensen veilig hopen te zijn
Deuren die nieuwe ruimte aanbieden.

Deuren die in mijzelf zitten
Deuren die ik kan openen
Deuren die drempels naar de ander verlagen
Deuren van hoop die angst en wantrouwen ontgrendelen.
Is mijn deur heilig, heilzaam voor wie aanklopt?

